

- muncă
- democrație
- cultură

In acest august, cînd sărbătorim o nouă aniversare a glorioasei eliberări naționale și sociale, gîndurile noi se îndreaptă spre marele nostru partid comunist, stegarul tuturor victoriilor socialiste românești, spre cel ce, în fruntea partidului, prin prodigioasa sa activitate revoluționară, este permanent cel mai luminos exemplu pentru noi toți, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Forța gîndirii cutezătoare a conducătorului mult iubit și stimat al poporului nostru s-a vădit din nou, cu o strălucită pregnanță, cu prilejul unor evenimente deosebit de importante pentru munca și viața noastră, care, deși nu au aceeași pondere socială, au marcat sfîrșitul lunii iunie și începutul lunii iulie; primul, Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii din industrie, construcții, transporturi, circulația mărfurilor și finanțe, cel de-al doilea, Conferința pe țară a scriitorilor, căreia i s-ar putea spune, pe drept cuvînt, conferința oamenilor muncii din dramaturgie, poezie, proză și literatură pentru copii, critică literară și tălmăcire din literaturile străine. Într-un cuvînt, conferința oamenilor muncii din literatură.

Mersul către mai bine al societății noastre socialiste este o problemă care preocupă pe fiecare cetățean al țării, indiferent dacă e intelectual sau muncitor, dacă lucrează într-un combinat de fabricare a oțelului sau, dimpotrivă, într-un combinat al cuvîntului scris și tipărit.

Așa se explică uriașul interes, deplina aprobare cu care întregul popor a întîmpinat **Expunerea cu privire la dezvoltarea economică-socială a României în cincinalul 1981—1985, creșterea rolului consiliilor oamenilor muncii, dezvoltarea democrației muncitorești, socialiste, în patria noastră**, pe care conducătorul României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a rostit-o la 24 iunie, la deschiderea Congresului al II-lea al consiliilor oamenilor muncii. Pentru omul de cultură, pentru toți cei ce respiră aerul tonic al țării noastre, această **Expunere** a însemnat o incitantă și novatoare lecție de filozofie marxist-leninistă, o nouă întîlnire cu elanul revoluționar creator al tovarășului Nicolae Ceaușescu, o inedită și în același timp științifică privire asupra societății socialiste, în general, și a României socialiste, în mod special.

Reamintind că, în țara noastră, participăm la crearea unor noi modalități, superioare, de planificare și dezvoltare a economiei, de conducere a societății de către masele populare, de către întregul popor, făuritor conștient al propriului destin, tovarășul Nicolae Ceaușescu a subliniat că instituționalizarea adunării generale, ca organ suprem de autoconducere al celor ce sînt, simultan, proprietari și producători, constituie o înaltă expresie a democrației revoluționare, muncitorești, în care masele hotărăsc nemijlocit asupra tuturor problemelor dezvoltării social-economice. A hotări nemijlocit asupra tuturor problemelor, înseamnă și că „**este necesar să se prevadă discutarea în consiliile de conducere a propunerilor de numire a noilor cadre de conducere — director, inginer-șef și alte cadre — înainte de luarea deciziilor respective de către organele superioare...** Nimeni nu va putea fi numit într-o funcție de conducere, într-o unitate, dacă nu întrunește aprobarea

consiliului de conducere și aprobarea adunării generale a oamenilor muncii". Această fără precedent putere a maselor solicită rolul conducător al partidului, în etapa actuală ca pe un factor de prim ordin, integrat organic societății noastre. „Nu trebuie să uităm nici un moment, a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu, că afirmarea rolului conducător al partidului nu se poate înfăptui decât în strinsă legătură cu clasa muncitoare, cu oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, cu întregul popor, că numai participarea activă a întregului popor la conducerea societății noastre socialiste dă dovada supremă a rolului conducător al partidului în societate”.

Contribuind în mod strălucit la dezvoltarea teoriei revoluționare, la soluționarea problemelor filozofice și practice ale marxism-leninismului contemporan, tovarășul Nicolae Ceaușescu a relevat și faptul că, „înlănțuind seama de transformările petrecute în societatea noastră socialistă, de noile forme democratice de conducere, putem afirma, fără teama de a greși, că noțiunea de dictatură a proletariatului nu mai corespunde realităților sociale istorice actuale din România... cred că s-ar putea avea în vedere înlocuirea noțiunii de dictatură a proletariatului cu noțiunea de democrație muncitorească sau de stat al democrației muncitorești.” Secretarul general al partidului arată că există, fără îndoială, și alte teze și noțiuni care ar trebui revăzute, în lumina experienței și practicii revoluționare sociale noi, că formele organizatorice și noțiunile nu sînt veșnice, nu au fost definite o dată pentru totdeauna, ci se modifică și se înlocuiesc cu forme și noțiuni noi, corespunzătoare realităților schimbate, noii etape de dezvoltare economico-socială, noilor descoperiri științifice, noii cunoașteri umane.

Socialismul românesc, a relevat tovarășul Nicolae Ceaușescu în continuare, are în vedere progresul manifestat în toate domeniile. „În concepția științifică, revoluționară, însuși partidul a apărut într-un moment al dezvoltării istorice și trebuie să dispară într-un anumit moment... Nu de inoștre trebuie să ne temem, ci de stagnare în gândire, de păstrarea formelor învechite! Iată de ce, fiind comuniști, fiind revoluționari, trebuie să ne preocupăm de a găsi mereu noi forme democratice de conducere, de a înlătura tot ce este vechi, ceea ce nu mai corespunde cerințelor actuale ale dezvoltării, ce poate deveni o frînă în participarea maselor populare, a poporului în conducerea întregii societăți”.

Ce funcție îi revine culturii, în acest uriaș proces de democratizare și participare plenară a tuturor categoriilor de oameni ai muncii la exercitarea puterii în societate? Ea este chemată, în continuare, să contribuie, în felul ei specific, la formarea omului nou, constructor conștient al noii orînduiri sociale. „Funcționarea autoconducerii muncitorești, a organelor democratice de conducere, participarea tot mai largă a maselor populare la conducerea societății impun, ca o necesitate obiectivă, ridicarea continuă a nivelului cultural și politic al tuturor oamenilor muncii, al întregului nostru popor... Festivalul «Cîntarea României» a devenit un cadru larg de afirmare a talentului și forței creatoare a maselor populare. Mii, zeci de mii de colective de oameni ai muncii, unind sute și sute de mii de participanți la activitatea cultural-artistică și de creație, au ridicat nivelul întregii munci politice educative. Se impune să folosim din plin acest minunat cadru democratic, să transformăm fiecare club, casă de cultură, cămin cultural, fiecare unitate economico-socială într-un adevărat centru al educației revoluționare, al formării omului nou, cu o înaltă conștiință socialistă, patriotică. Să punem permanent la baza întregii activități educative concepția revoluționară despre lume, materialismul dialectic, cultivarea în rîndul oamenilor muncii, al tîneretului, a înaltei idealuri revoluționare, a patriotismului socialist, a hotărîrii de a apăra cuceririle revoluționare, de a face totul pentru victoria socialismului și comunismului, pentru apărarea independenței și suveranității patriei”.

Omul de cultură trebuie să participe, prin talentul și întreaga sa forță de muncă, la misiunea înaltă de „combatere a concepțiilor retrograde, mistice, a oricăror manifestări de naționalism, șovinism, rasism și antisemitism, a reminiscențelor vechii societăți, care mai persistă în conștiința oamenilor, a concepțiilor imperialismului și cercurilor reacționare ce mai pătrund din afară”. Omul de cultură trebuie să acționeze prin creația sa astfel încît în fiecare cetățean al patriei să crească „sentimentul legitim al mîndriei patriotice pentru tot ce am realizat și realizăm”, avînd permanent în vedere că „patriotismul, dragostea și atașamentul față de patrie își găsesc și trebuie să-și găsească expresie în faptele de muncă ale oamenilor, în eforturile și contribuția fiecăruia la succesul măreței opere istorice pe care o înfăptuim”. „Trebuie să facem totul ca nici un cetățean demn al României socialiste, indiferent de naționalitate, să nu se gîndească să-și părăsească țara, ci să muncească aici. Sînt greutăți, adevărat. Drumul spre comunism nu este ușor, dar față de greutățile înfruntate de strămoșii noștri, față de greutățile înfruntate

de revoluționarii noștri pentru victoria socialismului, pentru a asigura poporului deplină libertate și suveranitate, greutățile de astăzi sînt de necomparat. Incomparabilă este viața astăzi față de cea din trecut și totuși sînt unii care o înjosesc. Trebuie să lichidăm din conștiința oamenilor ideea de a părăsi patria. Trebuie să facem totul, și fiecare are răspundere față de copiii săi, de rude, de prietenul său, să-i facă să înțeleagă faptul că împreună trebuie să învingem greutățile, împreună trebuie să asigurăm înălțarea patriei noastre mai sus, pentru a fi mai demnă, mai puternică. Să nu ne înjosim devenind sclavii altora care au dolari mai mulți !"

Educația patriotică, modul de a gîndi al omului nou presupun, așadar, eforturi de autoanaliză a conștiinței și pentru omul de cultură. Societatea așteaptă de la el, de la munca lui, noi inițiative, opere apte „să redea cu mai multă vigoare și combativitate viața și activitatea multilaterală a constructorilor minunați ai noii orinduii sociale, să biciuiască lipsurile și neajunsurile, punind totodată cu putere în evidență ceea ce este nou, ceea ce trebuie să fie urmat de toți cetățenii patriei, de întregul tineret. Să facem din creația literar-artistică, din cinematografie și teatru mijloace puternice de educație revoluționară, de formare a omului nou cu înalte însușiri, animat de idealurile dreptății sociale și naționale, ale echității, de spiritul colaborării, prieteniei și păcii cu toate popoarele lumii".

Aprobată de Congresul al II-lea al consiliilor oamenilor muncii ca program de muncă și acțiune pentru actualul cincinal, **Expunerea** tovarășului Nicolae Ceaușescu a primit în modul cel mai direct adeziunea întregului popor, hotărît să înfăptuiască neabătut întreaga politică internă și externă a partidului.

Această **Expunere** capătă o importanță cardinală, nu numai pentru lucrătorii din domeniul producției de bunuri materiale, ci și pentru cei ce produc opere spirituale. **Mesajul** adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu Conferinței naționale a scriitorilor se adaugă excepționalei **Expuneri**, continuîndu-i, firesc, ideile despre umanism și rolul intelectualului în societate.

„Dorim o literatură profund angajată în lupta poporului pentru o viață mai bună și prosperă, pentru construirea socialismului și comunismului, o literatură militantă, revoluționară, care să oglindească eroismul și elanul creator al poporului și să insuflească masele populare în opera istorică pe care o înfăptuiesc astăzi pe pămîntul României...” se spune în **Mesajul** adresat tuturor scriitorilor patriei noastre. Omul de cultură nu este acel cărturar care rămîne în expectativă, ci acel om de acțiune care așază deasupra idealului său personal, idealul etic și politic al societății, angajat fiind, ferm, pe drumul luminos deschis la 23 August 1944, zi istorică în care poporul, condus de comuniști, a asigurat victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifasciste și antiimperialiste.

Această zi, cea mai mare sărbătoare națională a poporului român, a fost îndelung pregătită prin activitatea revoluționară a comuniștilor, antifasciștilor, democraților, în cadrul căreia un rol de seamă a jucat și presa revoluționară. Tot în acest august, în care sărbătorim 37 de ani de viață liberă, democratică, de luptă victorioasă pentru socialism, se împlinesc și 50 de ani de cînd a apărut primul număr, ilegal, al ziarului comunist, de partid, „Scînteia”. Cuvîntul partidului a devenit faptă, cuvîntul partidului devine, zi de zi, faptă.

Atît **Mesajul** adresat scriitorilor cît și **Expunerea** rostită în plenul Congresului consiliilor oamenilor muncii, pun în lumină faptul că în fruntea țării noastre, la conducerea poporului nostru, se află un bărbat luminat și îndrăzneț, un om care știe să-și iubească patria și concetățenii, care știe să conducă viața societății românești de azi pe un drum care aparține acestui timp și acestor locuri. Rostind un inspirat poem agîtoric, tovarășul Nicolae Ceaușescu se exprima pe sine și ne exprima, totodată, pe noi toți, producătorii de bunuri materiale și spirituale din România :

**„Să fii mai mîndră, țara mea de dor,
În fericire fiii tăi trăiască !
Azi hotărîm în acest mare for
În comunism puterea ta să crească !”**

„T”